

Jenny se probudila brzy. Dlouho ležela v posteli a vychutnávala si teplo, když vtom si vzpomněla, proč cítí takový neklid. Právě nastal ten dlouho očekávaný den. Konečně přišel a ona vůbec netušila, co jí přinese. Co od něj má očekávat? Nebude večer litovat rozhodnutí, která před lety učinila? Udělalo se jí zle a přemýšlela, jestli se rozhodla správně. Vlastně byla celá vyděšená, ale zároveň pociťovala vzrušení.

Přejela si rukama po těle. Stále měla jemnou kůži. V dlaních si potěžkala prsa, která zůstala plná, i když už ztratila pevnost, již se honosila v mládí. Jejich poslední objetí Jenny připadalo jako sen. Vždycky ho tolik milovala, skoro jako by ji zachvátila mánie. Od života nechtěla nic víc než Caina Morana. Na tom se nic nezměnilo. Bude ale on cítit totéž po letech strávených v odloučení od ní a od vnějšího světa? Bude si stále dávat za vinu krutou smrt jejich syna, svého jmenovce? Zůstane to mezi nimi navždy viset?

Jenny se po synovi neustále stýskalo. Jako by utržila bolestivou ránu, která se nechce zahojit. Stačilo zaslechnout ně-

jakou písničku, slovo nebo si vybavil vzpomínku, a hned se dostavilo utrpení. Bolest byla pokaždé silnější než poslední a dokázala do krve rozdrásat srdce. Jenny věděla, že si o tom s Cainem musejí popovídat a jednou provždy tuhle kapitolu uzavřít, ale vůbec se na tu chvíli netěšila. Ve vězení o té události nedokázali mluvit otevřeně a na pohřbu neměli čas ji pořádně probrat. Oba byli plní zármutku a bolesti. I když spolu strávili jednu drahocennou noc a on na její přání objednal vraždu, do určité míry mu zazlívala cenu, jakou za všechno musela zaplatit. Překonají to? Opravdu dokáží po tak dlouhé době znovu žít stejně jako předtím?

Odpovědi na své otázky se dozví dnes večer. Vstala z postele a šla do kuchyně. Dala vařit vodu a vyhlédla z okna. Rozednívalo se, obloha bledla. Nyní měla úplně jiný výhled než v mládí, které strávila v obecním bytě ve východním Londýně. V té době se nedalo vyhnout nahlížení do domovů a životů druhých lidí, stejně jako oni nahlíželi do toho jejího. Stala se svědkyní nejednoho malicherného dramatu, rvaček a hádek. Viděla policejní štáry, milování a dětské hry. Děti nejrůznějšího věku dováděly a žily, jak nejlépe uměly – přesně jako ona sama. Věčně opilá matka a otec, jehož Jenny v životě neviděla, jí nezaručovali právě skvělý základ do života.

Potom však potkala Caina Morana a najednou jí všechno dávalo smysl. Bezhlavě se do něho zamilovala a od té doby žila jenom pro něho, ačkoli spoustu let vlastně nebyl součástí jejího života.

Ztratila mnoho – jediné dítě a mládí, ale dokud měla Caina nebo alespoň příslib toho, že bude s ní, dokázala všechno snášet. Teď, když ho měli konečně pustit na svobodu, však dostala strach. Nebude mu připadat stará? Nebude Cain chtít